

جلفای جدید

کلیسا های ارامنه و سایر ساختمانها

معرفی کنندگان: ک - او. میناسیان و. ره. پیندر و یلسون
ترجمان: وزیری

نوشته: جون کارسول با ۱۰۴ عکس که آن رنگی میباشد و تصویر
مر بوط بمن کتاب اکنی ۱۹۶۸

این کتاب زیبا نتیجه مطالعاتی است که درباره ارامنه در جلفای
جدید توسط پرسور کارسول Carswell به تکار مؤسسه خیریه گلبنگیان
بهز شته تحریر درآمده است. در مقدمه کتاب تاریخ چکونگی استقرار ارامنه
جلفای اوس را در ساحل چپ زاینده رود تشریح نموده و رویدادهای را که طی
قرن مسعود ۱۷ تا اوایل قرن ۱۸ که دوران انحطاط آن شروع گردید
دنیال میکند. بازدگانان ارمنه با وابستگان بازرگانی خود در غرب در روی سید
در هندوستان در سیام در چاوه و در فیلیپین با ندازه همکاران انگلیسی و هلندی
خود بی باک و مخاطره طلب بودند. کالای عمده اینان ابریشم بود که به اروپا
وروسیه صادر نموده در مقابل اجنباء تجملی از قبیل البسه آئینه ساعت و تابلوهای
نقاشی وارد میکردند. موقفیت بازرگانی اینان تا اندازه ای مرهون عنایات
شاهانه (پادشاهان صفوی) بود و وقتیکه در قرن ۱۸ از این مراحم و پشتیبانی
محروم گشتند و اقلیت ارامنه مجبور به پرداختن جزیه گردیدند عده زیادی
در جستجوی ثروت بروسیه و جاهای دیگر عزیمت نمودند. جلفای جدید دارای
۲۴ کلیسا بود که امروز ۱۳ باب آن باقیمانده و هشت باب آن در زمان سلطنت
شاه عباس کبیر ساخته شده است.

صنعت چاپ با حروف متخرک از اروپا با بران آورده شد و اولین کتاب
ارمنی درونیز venise ۱۵۱۲ بسال ۱۰ صفحه کتاب چاپ گردید. کارسول در

خود اظهار میدارد که کتاب (زندگانی پدران) که در سال ۱۶۴۱ انتشار یافت او لین کتابی بود که در جلفا بطبع رسید لکن در حقیقت کتاب مزامین در سال ۱۶۴۸ و کتاب زادالمعاد در سال ۱۶۴۱ چاپ شده بود. برای چاپ انجیل ارمنی اقداماتی بعمل آمدولی بزودی از چاپ آن صرف نظر گردید و این انصاف بواسطه تصب وصلاح اندیشه فقهای که تاورنیه ارائه میدادند بود بلکه باحتمال قوی اشکالات فنی موجب شده بودن که انجیل من بود به چاپ نرسد. او لین انجیل ارمنی با تصاویر با اسمه‌ای توسط وان سیهم van Sichem که دور در Dorer آنرا تکمیل نمود در سال ۱۶۶۶ در آمستردام تحت نظر (طلاب اسکان Oskan) جلفا بطبع رسید.

در توصیف و تشریح ۱۳ کلیسیائی که در جلفا هنوز بجا مانده اند کارسول از «تاریخ جلفای جدید در اصفهان» بقلم هوهانیانتس استفاده مینماید. این کتاب پس از مرگ مؤلف آن که در سال ۱۸۷۱ اتفاق افتاد در دو جلد توسط چاپخانه (کلیسیای جامع ناجی همگان) - «حضرت مسیح» به چاپ رسید. در مواردی چند کارسول نوشه هوهانیانتس را صحیحاً استنباط نموده و بالنتیجه دچار اقلال و اشتباه بزرگ گردیده. کارسول در صفحه ۳۰ کتاب خود مینگارد که هوهانیانتس ساختمان کلیسیای جامع ناجی همگان را «حضرت مسیح» بین سالهای ۱۶۵۲-۳ و ۱۶۵۸-۹ میداند حال آنکه درواقع هوهانیانتس بکلیسیای جامع اشاره نکرده و بکلیسیای ناجی همگان در محله ایران اشاره مینماید. ساختمان کلیسیائی جامع در سال ۱۶۰۶ شروع و بین سالهای ۱۶۵۵ و ۱۶۶۴ تجدید بنا میگردد.

اشتباه دوم کارسول در شرحی است از کلیسیای سن سارجیس St Sargis (صفحه ۴-۵) که همان کلیسیای ناجی همگان (حضرت مسیح) در محله ایران میباشد و فوقاً بدان اشاره شد (صفحه ۲۲۳-۲۱۸) و آن بین سالهای ۱۶۶۳-۱۶۵۹ ساخته شد. و بعداً از طرف او هان Ohan استقی که مخالف عقیده عموم بود اشغال و ویران گردید. نام سن سارجیس بکلیسیای ناجی همگان (حضرت مسیح) داده شد.

شرح هر کدام از کلیسیاهای منضم بنقوشهای سطحی و مقطعی است که تحقیق سهم جلفا در معماری کلیسیائی بر اساس و پایه این نقشه‌ها است. فرم کلیسا همان فرم باستانی است که بمنظور آنکه جوابگوی نیازمندیهای نماز عشاء ربانی باشد آنرا در ارمنستان تکمیل نموده‌اند. صالح ساختمانی و همچنین

تاریخی تزئینات کلیساها همان میباشد که در دوران صفویه معمول بوده است. مصالح عمده ساختمان از آجر پخته است. یک سلسله طاقهای کوچکی به شکل دائره ای تعبیه شده که گنبد کلیسیا را تقویت نماید. چهار طاقی مرکزی عمومیت داشته و طاقهای ساخته شده اند که سطح دیوارها را منفصل نمایند. در خارج از ساختمان از استعمال کاشی کاری صرفه جویی شده لکن چهار چوب درهای روودی جالب توجه میباشد. در داخل ساختمان نقاشیهای بر دیوار بر کاشی کاری و گچ بری توفیق دارند.

کارسول در خصوص اصالت کاشیها اظهار نظر کرده مینویسد که چون آنها دارای نوشته هایی بزبان ارمنی میباشد توسط استاد کاران ارمنی ساخته شده اند. خوشبختانه از این نوشته های یادگاری مینتوانیم تاریخ بعضی از نقوش بر دیوار را تعیین کنیم ولی باید در نظر داشت که این تاریخها الزاماً تاریخ ساختن کاشیها نمیباشد. مخصوصاً سه قریه نقاشی که در زمینه سنگوری درب ساختمان کلیسیای جامع (عکس ۱۳) و در بیان این کلیسیای سن چورج (عکس ۱۹ - ۲۰ الف) جالب توجهتر میباشد. هر چند که تاریخ آن نقاشی اخیر بسال ۱۷۱۹ میباشد نه ۱۶۱۹ آنطور که کارسول نوشته است. دو کتیبه زیبای سن سارجیس (عکس شماره ۵۴ - ۵۵) منحصر بفرد میباشدند زیرا گرچه از نقطه نظر فنی قطعاً کار اصفهان میباشد ولی همانطور که کارسول اظهار میدارد سبک آن از نقاشان معاصر هندی الهام گرفته شده.

دیوار چندی از کلیساها با نقاشیهای زینت یافته اند که ظاهرآ طرح دیزی آنها از روی شمایل سازی صورت گرفته اند و شایسته مطالعه و تدقیق میباشد. سلسله آثار کلیسیای جامع ناجی همگان (حضرت مسیح) تحت چنین مطالعه و مذاقهای قرار گرفته و نیز شرح داده شده که این آثار کاریکی از هنرمندان مکتب ایتالیائی و فلامنگ قرن ۱۷ میباشد. منبع این آثار را ظاهراً باید در تصاویر انجیل سیم که نمونه هایی از آن قبل از آنکه انجیل ارمنی بچاپ برسد جستجو کرد که به جلفا آورده شده. شاید توان نقاشی این آثار را بدرستی تعیین نمود چون کارسول اسم چندین نفر را ذکر میکند و اروپائیان نقاشان هنندی را اسم میبرند بهر حال نام فیلیپ آنجل Philip Angel و لوکار Lokar را به آنها میکنند که کارسول نام میبرد باید افزود. در سال ۱۶۵۱ آنجل بنمایندگی شرکت هند شرقی هنند به ایران مسافت میکند و از سال ۱۶۵۳ تا سال ۱۶۵۶ نقاش دربار شاه عباس ثانی بوده با وصف این احتمال نمیرود که نقاشیهای کلیسیای جامع را

که از سال ۱۶۵۵ تا سال ۱۶۶۴ تجدید ساختمان شد ترسیم کرده باشد .
نقاشیهای قسمت سفلای دیوار کلیسیای جامع و کلیسیای سن استفان
Holy Mother of God St. Stephan و کلیسیای بیت اللحم (عکس ۳۷ الف) که بر سبک معاصر اصفهان ترسیم
شده اند بنظر میرسد که از نقاشیهای غربی تقلید شده باشند .

همچنین کارسول دو خانه را در محله تبریز جلفا تشریع مینماید ، بخش
زنانه خانه در قسمت شرقی که هنوز پا بر جا است و دارای لواحقی به طرف
مغرب میباشد که شاید آنرا برای خدمه ساخته باشند در روی نقشه خانه «الف»
(صفحه ۶۵) از قلم افتاده است .

نقاشیهای روی گچ کدر طاقچه ها در انتهای هر کدام از یوان ها هستند
از انواع کاملاً استثنائی میباشند که می شود آنها را با نقاشی ایوانهای چهل ستون
قیاس نمود . از طرز لباس پوشیدن اروپائیانی که دیده میشوند میتوان گفت که
نقاشی ها باید مر بوط بدربع سوم قرن ۱۷ باشند . منظره ای که روی دیوار در
پائین دور دیف نقاشی (عکس VI - ۷۲ و ۷۱) دیده می شوند بطوریکه از کتیبه هایی
که بخط ارمنی ولاتين بر می آید مشقات ماها را نمایش میدهدند و نقاشی هایی که در طاقچه های کوچک در داخل گنبد سالن پذیرائی دیده می شوند بطور
شکفت انگیزی به نقاشی های چهل ستون که اخیراً تعبیر شده اند شباهت دارند .

سر انجام نکاتی چند درباره کتیبه ها : آنها که بچاب رسیده اند و از
منتخبات میباشند صحیح‌آ استنساخ نشده اند . انتشار کتیبه های ارمنی در جلفا
مصرانه مورد تقاضا نمیباشد ، استنساخ کتیبه ای که در قسمت داخلی چار چوب
در ب شمالی کلیسای جامع (صفحه ۳۲) میباشد احتیاج به تصحیح دارد . مادر امرت
و مادر امر (ح) (ت باید مر تاتیکین Mert Tatiken و مریم تاتیکین Mariam Tatikon
«مادر تاتیک Mary » و زوجه اش مر میباشد . نام پاراسین Parasin پیجیده و ناماً نوس نیست و همان نام فارسی
« پرسی » (فرشته) است . حروف بزرگ ارمنی که رقم یکصد را نشان میدهد نباید

نماينده ۹۰۰ باشد بلکه نماينده ۱۰۰۰ بوده و معادل تاریخ ۱۷۰۹-۱۰ میباشد.
در کتیبه روی کاشی بالای درب غربی کلیسای سن جورج (صفحه ۳۷) بهای جنت او (این) janet' on (in) باید جختاون (این) jahhaws (in) که نامی معمولی قرکیبی از دو لغت جاه (jah) و خاتون (Khatuns) که نامی معمولی برای زنان است نوشته شود. در کتیبه‌ای که مر بوط بعید تیشير (بارگرفتن حضرت مریم) در بالای درب جنوی سرمهجیس (صفحه ۵۴) میباشد اسم اشتباهاً استنساخ گردیده. بهای آپ رانسان Er' ranson اب رانتز Er' ranintz و بهای سهپت او (این) Sephet' on باید الفاتون (این) Olfotun (in) که طبق تلفظ محلی افلاطون Aflatun یا الفاتون Alfatun (پیروز) نوشته شود.

در نحوه استنساخ که از بان ارمنی در این کتاب پیش گرفته شده انتقادی راممکن است جایز دانست. حرفی y در کلمات یوهانیاتکس youhaniontz یاروت این yarut' in - یا کوب yahob مانند حرف ه (ها) تلفظ شده اند که ممکن است صحیح ترین طرز تلفظ این حرف باشد. استعمال حرفی Y بر استی ممکن است گمراه کننده باشد. مثل هیز پتک hishatah (بیاد بود) چنانچه ایز تیک yishateh نوشته شود (زیر شکم الاغ معنی میدهد) از طرف دیگر کلمه ارمی ermie (صفحه ۴۵) حرف اول آن ی Y است که باید همانطور نوشته شود.

این ضمائم ملحقات مفیدی است که حاوی خلاصه نوشته‌های سیاحان اروپائی است که درباره جلفا و مردمان آن نوشته‌اند. این کتاب بخوبی بهای رسیده و عکسهای آن کاملا رضایت بخش میباشد. پروفسور کارسول با عرضه داشتن این اثر جالب توجه کاربر جسته‌ای انجام داده و امیدوار است که این کتاب موجب تحقیقات بیشتری در این موضوع کوچک لکن مشهور بشود.